

[Udenrigsministeren]

nel på øen foruden et tilsvarende antal fra Jamaica og Barbados, som bistår Grenadas myndigheder med politiopgaver i landet.

Regeringens holdning vedrørende udviklingen i Caribien svarer nøje til den holdning, jeg allerede har givet udtryk for i forbindelse med gennemgangen af situationen i Mellemamerika. Vi må tage afstand fra ethvert brud på princippet om ikke-indblanding i andre landes indre anliggender. Det fulgte af denne holdning, at regeringen måtte opfatte interventionen på Grenada som et brud på det fundamentale folkeretlige princip om ikke-indblanding. Regeringen gav i november sidste år klart udtryk for, at vi gik ud fra, at der skete en tilbagetrækning af de udenlandske tropper så hurtigt som muligt, og at Grenadas folk selv kunne bestemme sit styre. Vi stemte også i FN for et resolutionsforslag, der opfordrede alle stater til at vise den yderste respekt for Grenadas suverænitæt, uafhængighed og territoriale integritet, og opfordrede til omgående tilbagetrækning af de fremmede tropper fra Grenada.

Jeg vil gerne slutte min redegørelse med et par ord om vores bistandspolitik over for området. Som bekendt yder Danmark kun i begrænset omfang udviklingsbistand til lande i Mellemamerika og Det caraibiske Hav som følge af regionens forholdsvis høje økonomiske niveau set i forhold til det meget store antal meget fattige lande i andre dele af verden.

Som en midlertidig foranstaltning blev der dog i 1981 indledt et egentligt gavebistands-samarbejde med Nicaragua med henblik på at bidrage til landets genopbygning efter borgerkrigen. Inden for en beløbsramme på 45 mill. kr. har Danmark støttet gennemførelsen af projekter inden for undervisning, sundhed, drikkevandsforsyning og skovbrug.

Fra dansk side har vi gode erfaringer med bistandssamarbejde med Nicaragua, og vi ønsker, at dette samarbejde fortsættes. Efter som Nicaraguas nationalprodukt pr. indbygger efter de seneste oplysninger nu ligger på ca. 900 US-dollars, hvilket er over det niveau, der giver mulighed for dansk gavebistand, forventes det fremtidige samarbejde overvejende at blive baseret på lånebistand.

Ud over bistanden til Nicaragua har Danmark siden 1981 ydet humanitær bistand for ca. 17 mill. kr. til den centralamerikanske region. Bistanden er ydet dels som katastro-

febistand, dels som bistand til ofre for menneskerettighedskrænkelser, og den er overvejende blevet kanaliseret gennem frivillige danske hjælpeorganisationer.

Endelig bør det nævnes, at Danmark gennem ILO, Den internationale Arbejdsorganisation, har bidraget til en række arbejds- og uddannelsesprojekter i både Mellemamerika og Caribien. Siden 1981 har denne støtte beløbet sig til ca. 20 mill. kr.

Endvidere har Danmark sammen med sine EF-partnere ydet humanitær hjælp til området såvel som anden bistand gennem Lomékonventionen og EFs bistand til ikke-associerede udviklingslande. Under det danske formandskab i 1982 opnåedes der endvidere enighed om at anvende yderligere ca. 10 mill. regningsenheder til hvert af landene Costa Rica, Honduras og Den dominikanske Republik til bistand til landbrugsprojekter.

Jeg skal endelig sige, at landene i området også har betydelige handelsfordele gennem EFs generelle toldpræferencesystem og Lomékonventionen.

Forhandling

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt takke udenrigsministeren for redegørelsen.

Der er adskillige detaljer, også væsentlige detaljer, som jeg er stærkt uenig i. På den anden side er det tilfredsstillende, at udenrigsministeren konstaterer, at »århundredgammel social og økonomisk uretfærdighed og undertrykkelse er den grundlæggende årsag til områdets problemer.« Dette er fundamentalt noget andet end det, den amerikanske regering siger.

Dermed kommer jeg til USA, og her synes jeg at den største svaghed ligger i udenrigsministerens redegørelse – foruden andre skønhedspletter, som jeg ved at bl.a. hr. Riis-høj og senere også andre vil tage op. Det er en total underspillen af USAs rolle i området.

Så langt tilbage som i 1927 var der en amerikansk viceudenrigsminister, Robert Owens, der talte åbent ud. Han sagde:

»Det centralamerikanske område ned til og med Panama udgør en legitim indflydelsessfære for USA. Vi kontrollerer faktisk Centralamerikas skæbne, og vi gør det af den